

Klagesangene

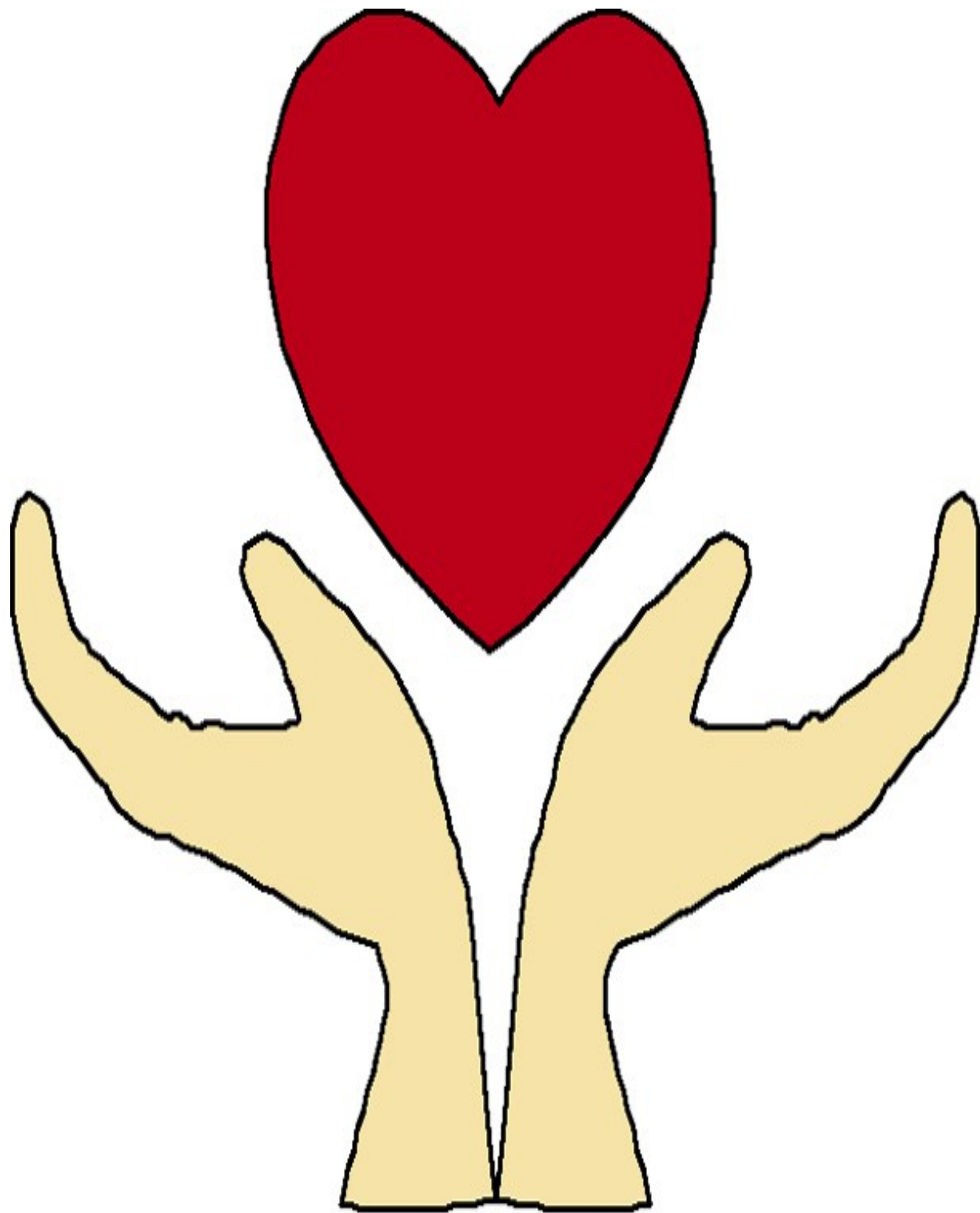
1. sang
v. 1 – 8 Jerusalems skæbne
v. 9 – 11 syndens trældom
v. 12 – 22 et råk om nåde

- 2. sang
- v. 1 – 9 Herren er blevet Jerusalems fjende
- v. 10 – 13 Folket sulter
- v. 14 – 17 en påmindelse om, at de lyttede til de falske profeter
- v. 18 – 22 en opfordring folket om at bede.

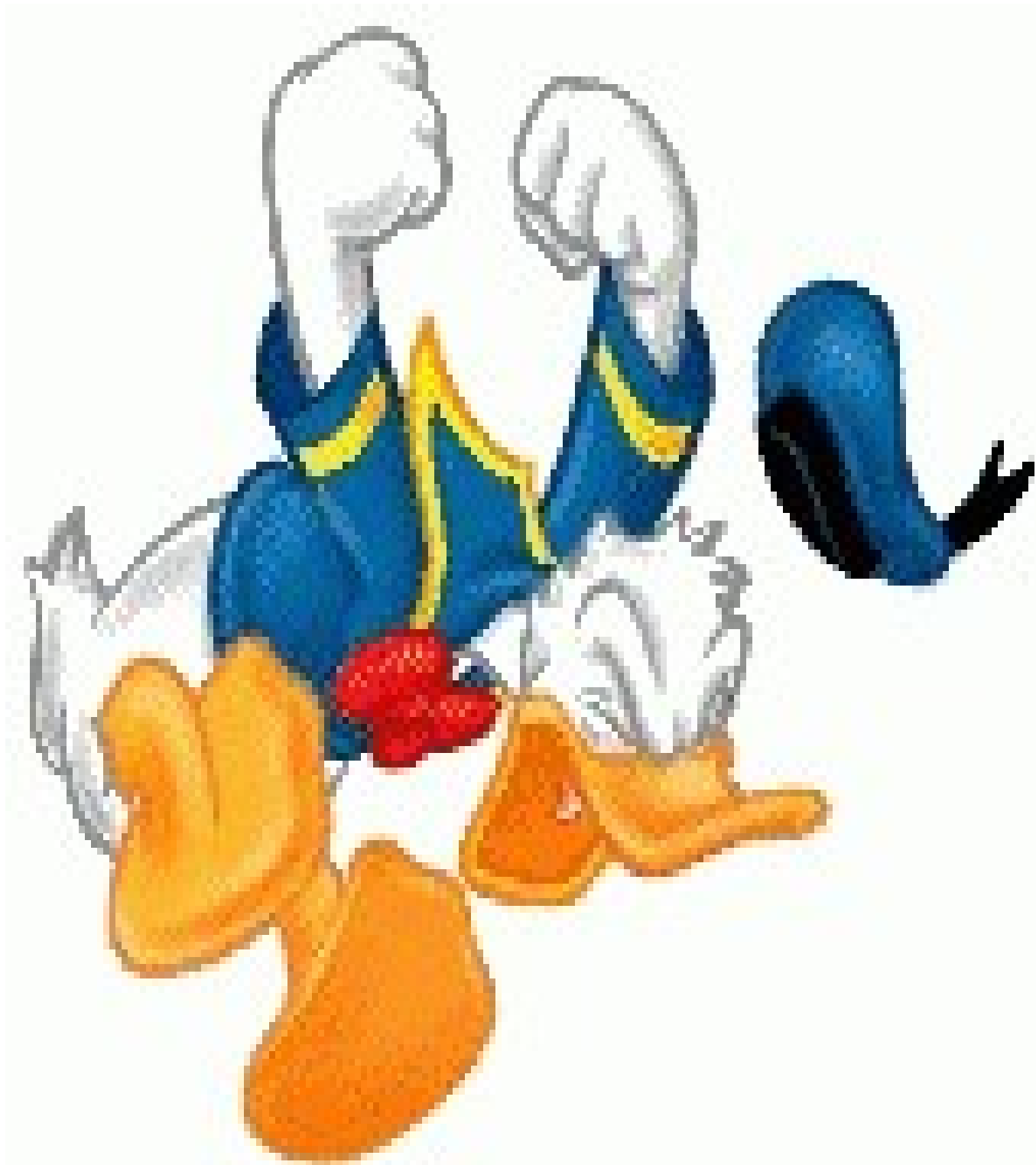
3. sang

- v. 1 – 20 Guds vredes kæp
- v. 21 – 42 Lad os løfte vore hjerte i hænderne

4. sang

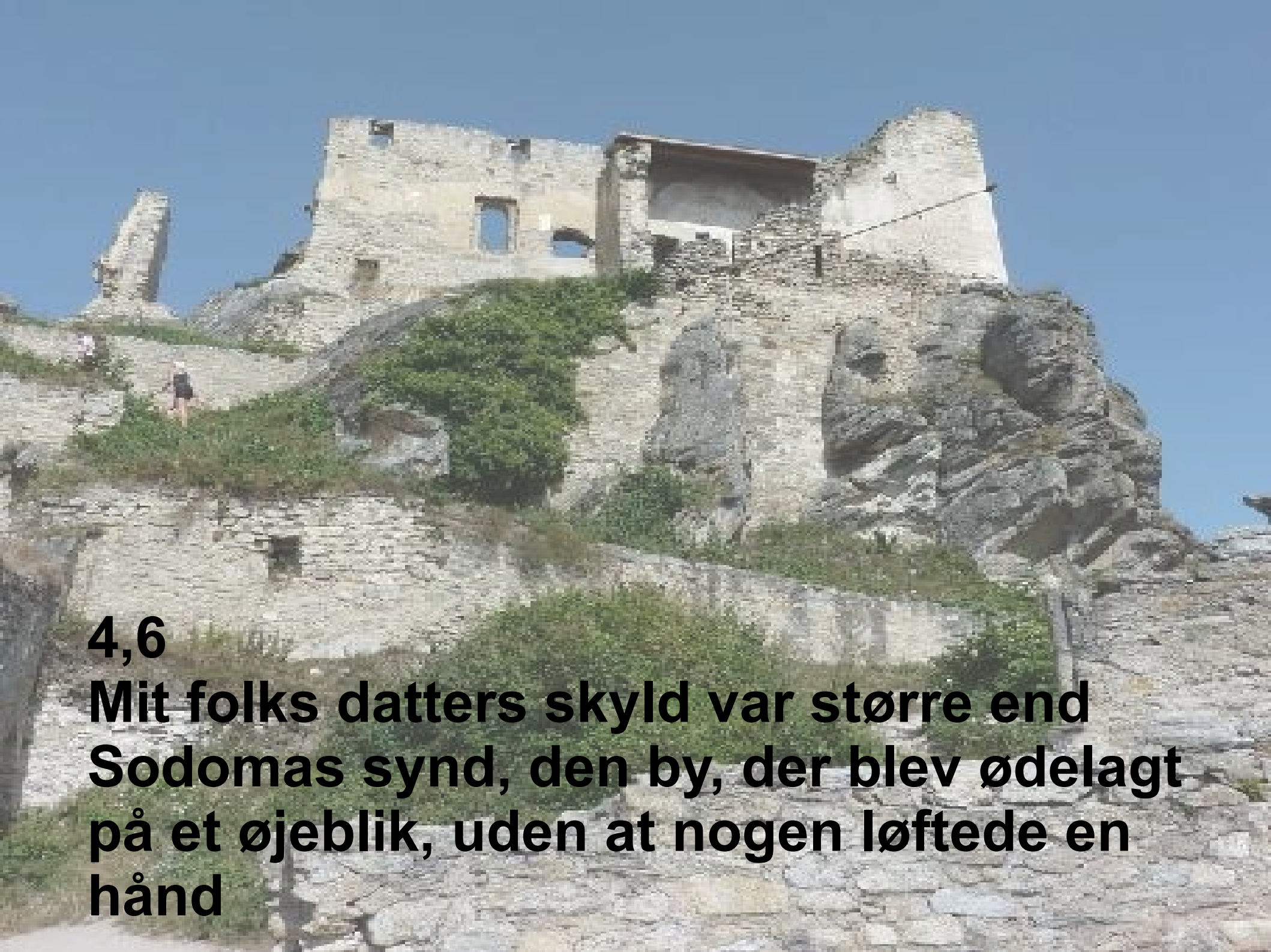
- Folkets ulykke er en følge af deres synd

5. sang

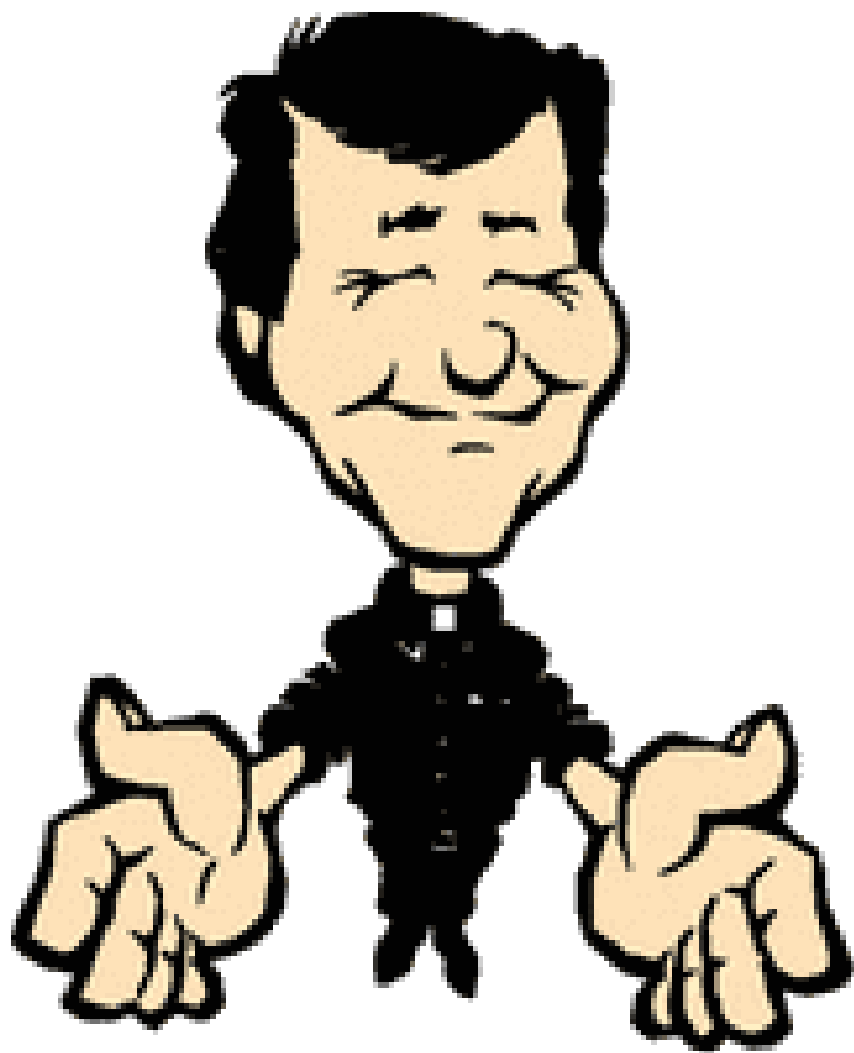
- v. 1 – 18 bekendelse - skylden er vores egen
- v. 19 – 22 Gud du kan omvende os igen

4,6

**Mit folks datters skyld var større end
Sodomas synd, den by, der blev ødelagt
på et øjeblik, uden at nogen løftede en
hånd**

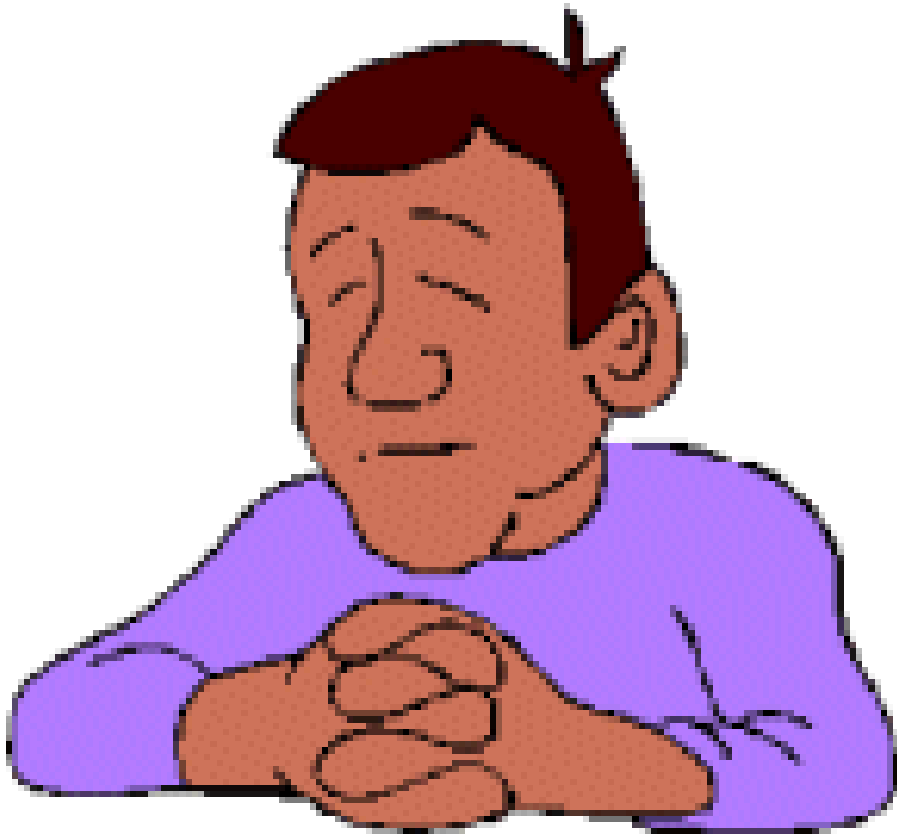

- 2,14

Profeternes syner om dig var falskhed og blændværk. De afslørede ikke din skyld, så de kunne vende din skæbne; de udsagn de modtog i syner, var falske og vildledende.

- 3,42

Vi har syndet og
været trodsige, du
tilgav ikke

4,13

- Det skete på grund af profeternes synd og præsternes skyld; retfærdiges blod udgød de i byen

A photograph of a stone wall in a dry, hilly landscape under a clear blue sky. The wall is made of rough-hewn stones and runs across the middle ground. In the background, there are rolling hills and a clear blue sky. The text is overlaid on the left side of the image.

2,5

Herren var som en fjende, han ødelagde Israel; han ødelagde alle dets borge og tilintetgjorde dets fæstninger. Han fremkaldte stor klage hos Judas datter.

2,6-7

Han rev sin hytte ned som et skur, han tilintetgjorde sit åbenbaringssted. Herren lod fest og sabbat gå i glemme på Zion; i sin rasende vrede forstødte han konge og præst. Herren forkastede sit alter og vragede sin helligdom; han overgav borgenes mure i fjendens hånd. De råbte højt i Herrens hus som på festens dag.

- 3,1

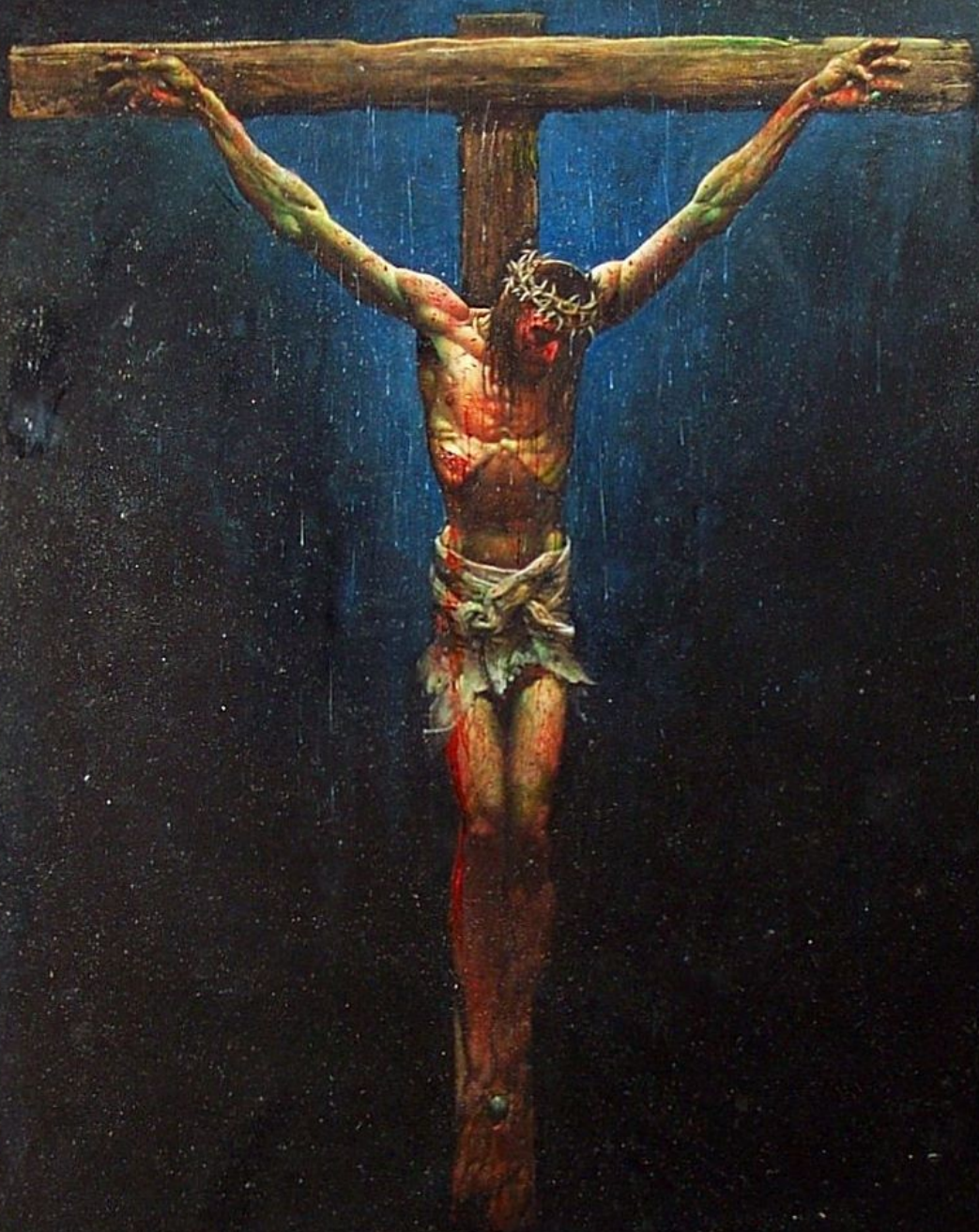
Jeg er manden, der har oplevet lidelse under hans vredes kæp.

- 3,14

Jeg er til latter for hele mit folk, de synger nidviser om mig dagen lang.

- 3,15

Han mættede mig med bitre urter og gav mig malurt at drikke.

- 3,11

Han førte mig
på vildspor,
sønderrev mig
og lod mig
ligge forladt

- 1,20

Se dog, Herre,
jeg er i nød! Det
gærer i mit
indre, mit hjerte
vender sig i mit
bryst, fordi jeg
var trodsig.

3,21-26

**Men dette lægger jeg mig på sinde, derfor vil
Jeg vente: Herrens troskab er ikke hørt op,
Hans barmhjertighed er ikke forbi, den er
ny hver morgen; din trofasthed er stor:
Jeg siger: Herren er min lod, derfor venter
jeg på ham. Herren er god mod den, der
håber på ham, mod det menneske, der
søger ham. Det er godt at vente i tavshed
på Herrens frelse.**

3,40

**Lad os ransage og udforske vore veje
og vende om til Herren.**

Hvad kan vi bruge klagesangene til?

Er de stadig aktuelle i vores tid?

Jeremias tager folkets synd ind over sig selv og siger "vi har syndet". Bærer vi med på andre menneskers synd?

Er vi også medskyldige når der ikke alle steder i vores kirke forkyndes sandt om guds frelse?